

[Bernhard Baunsgaard]

plads har bundet sig til derefter at ville bevilge et eller andet beløb til at bygge dette nye teater til måske mange hundrede millioner kroner. Det vil vi til sin tid tage stilling til. Jeg føler, at det er nødvendigt at understrege det med den måde, det er omtalt på i bemærkningerne.

Med hensyn til driften konstaterer ministeren, at man nu også har opgivet den plan, der var fremme om, at Det kgl. Teater ikke blot skulle være landets teater, men også, hvad man jo heller ikke kan snakke sig fra, i høj grad er et københavnsk teater, og at man derfor lokalt burde give tilskud til det. Så fortsætter ministeren om driften, at man vil vende tilbage og bede om yderligere bevillinger til driften. Vi erkender fuldt ud, at man må tilrettelægge driften af Det kgl. Teater på en sådan måde, at man får mest muligt kunstnerisk ud af de bevillinger, der er på 130 mill. kr., men igen føler jeg, at det er nødvendigt, fordi man har formuleret sig, som man har, at understrege, at vi ønsker fra den radikale gruppes side i dag ikke at tage stilling til et forøget driftsbudget. Vi vil gerne overveje det til sin tid, men vi vil ikke fanges på, at vi ved at stemme for dette forslag har sagt noget som helst om, at vi er parate til at pøse flere penge i driften af Det kgl. Teater. Ja, når jeg bruger ordet pøse, ligger der i det ikke noget nedvurderende.

Selve planen med dette hele landets teater er vel, at det forhåbentlig i fremtiden i højere grad skal opfattes netop som landets teater. Men så må jeg understrege, at det forudsætter, at man på Det kgl. Teater tager en anden stilling til transmissioner. Det er først og fremmest derigennem, vi kan få fornemmelsen af, at det er hele landets teater.

Må jeg så sige, at når man vil reservere Gamle Scene fortrinsvis til ballet og opera, reserverer man Nye Scene til skuespil foreløbig og måske altid.

Må jeg også gøre opmærksom på, hvilke trange kår man i handicapåret byder folk, der er handicappede. Det er i dag sådan, at af de 2.500 pladser, der udbydes hver aften i Det kgl. Teater, tillader man kun én kørestol. Det er dem forbudt at komme i Nye Scene. Må jeg meget kraftigt henstille, at man sætter så megen alvor bag det, at man deltager i handicapåret, at man åbner op, så handicappede får muligheden for at komme i det teater, man siger er hele landets teater; det er

vel også de handicappedes. Man må kunne lukke op, man må opgive alle tanker om, at en handicappet skal være bundet til en bagvæg i sin kørestol, for at de, der ikke er handicappede, kan komme ud i tide.

Arne Melchior (CD):

Jeg er helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det foreliggende forslag markerer en kovending, en helt betydelig ændring i regeringens og socialdemokratiets politik for Det kgl. Teaters vedkommende. Det skal hverken kulturministeren eller regeringen eller fru Birte Weiss høre nedsættende ord om fra min side. En del af mit partis bestræbelser, langtfra alle, går jo netop ud på at få socialdemokratiet til at ændre politik på en række områder, så det er vi helt tilfredse med.

Jeg har efterlæst, hvad der er sagt om Det kgl. Teater i de sidste mange år, og dér har CD helt klart gennemgående sagt, at muligheden for at bevare tredriften, som jo burde være en femdrift, fordi vi mangler operette- og musicalgenrerne, ikke er til stede. Så altså en kompliment for det. Det er modigt gjort af kulturministeren at tage konsekvenserne dels af de økonomiske, dels af de politiske omstændigheder, der nu engang hersker.

Jeg er meget bedrøvet over, at vi har dette forslag, som jo er fremsat en af de sidste dage i januar måned, til behandling så sent som midt i marts. Det siger mig, at vi ikke bliver færdige i indeværende samling. Det er så stor en sag, og det er nødvendigt at involvere så mange områder, også sådanne, som ikke er omtalt i forslaget, at jeg forudser en flod af spørgsmål og en lang række nødvendige debatter med og uden eksperter i kulturudvalget. Men da mit parti er meget interesseret i, at sagen gennemføres, vil vi give udvalget den idé, at vi, hvis vi ikke bliver færdige, må tage sommeren til hjælp, således at vi ikke skal starte forfra i en ny samling, men at, når efterårssamlingen begynder, udvalget er færdig med sit arbejde og forslaget kan gennemføres. Kan det gøres hurtigere, medvirker vi som sagt gerne.

Jeg vil gerne antyde, hvad der må inddrages i debatten. Der må inddrages antallet af forestillinger, der spilles pr. år. Af den plan, vi modtog med posten i går, som omfatter dagene 15.-25. marts, tror jeg, viser det sig,